

som vel efter det nys Anførte maa ansættes til en Værdi af mindst 600,000 Kr., derhos overdrager den Staten den Kommunen tilhørende Eiendom i Hestemøllestræde Nr. 4, som nu benyttes af Fattigvæsenet. Grunden er 542 Kvadratalen, Bygningen er i 1879 taget til hened 69,000 Kr., saa at den samlede Værdi er omtrent 110,000 Kr. Dernæst udreder Kommunen de $\frac{3}{7}$ af Udgifterne ved Domhusets Omdannelse til dets fremtidige Bestemmelse udelukkende at tjene til Domhus for Kjøbenhavn. Fremdeles forpligter Kommunen sig til at opføre et Fængsel til 300 Fanger og at ombygge Arresthuset til 70 og fremtidig at overtage $\frac{3}{7}$ af Udgifterne ved Domhusets Vedligeholdelse, foruden at Kommunen selvfølgelig helt og holdent maa besøge det nye Raadhus, som bliver nødvendigt, naar den hele Bygning skal overdrages til Staten. Staten overdrager Kommunen sin Andel af Arresthuset, som vel kan anslaaes til 150,000 Kr., og betaler Kommunen desuden 300,000 Kr. Jeg kan ikke se rettere, end at dette Forlig, som sagt, er særdeles fordelagtigt for Staten, og jeg kan vanskelig forestille mig, at man paa noget senere Tidspunkt skulde kunne opnaa gunstigere Betingelser for Ordningen af de Forhold, som her ere berørte. Trangen til den hurtigst mulige Omdannelse og Ordning er vistnok almindelig anerkjendt, og det vil derfor være særdeles beklageligt, om dette Forlig, som dei har kostet saa store Anstrengelser og lange Forhandlinger at opnaa, nu skulde udstydtes Aar efter Aar og derved maatte aldeles falde hen. Jeg skal derfor indtrængende anbefale Thinget at gaa ind paa en Godkjendelse af det foreliggende Forlig, og jeg haaber, at Udvalget til 3die Behandling maa have fundet Tid til at undersøge sit Forhold saa meget nøiere, at det vil erkjende, at det virkelig er i Statens velforstaede Interesse at gaa ind paa dette Forlig og som Følge deraf betale den Sum, hvorom der her er Tale.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal ikke længe dvæle ved de Vædringsforslag, som findes under Nr. 67 saavel som under Nr. 70, 71, 72 og 73, idet jeg selvfølgelig nok kan indse, at naar man for alle de andre Ministeriers Bedkommende har gennemført den Betragtning, at man ikke vil give Lønningstillæg paa Finantsloven, vil det vel ikke kunne nytte, at jeg forsøger paa at gjenoptage dette Spørgsmaal paa mit Budget. Jeg gaar derfor ud fra, at et Forsøg paa at modarbejde dette, som maa anses for meget ubilligt mod de paagældende Bestillingsmænd, ikke vil føre til noget Resultat,

og jeg skal derfor ikke længere dvæle derved. Hvad angaar Vædringsforslagene under Nr. 68 og Nr. 355, da hører de jo, som den ærede Ordfører antydede, fuldstændig uie sammen. Det dreier sig nemlig her om, at jeg har tilladt mig at stille Forslag om at opføre en ny Herredsfogedbolig i Thyrtingsbræds Herreder, men paa en saadan Maade, at der ikke bliver Spørgsmaal om at behyde Statskassen med nogen Udgift i den Anledning, idet nemlig Midlerne til den ny Herredsfogedboligs Opførelse skulle tilveiebringes ved Salg af den største Del af Embeds-Jorden. Dette vil have til Følge, at Embedets saakaldte Hjemmeindtægter, altsaa de Indtægter, der høves af Jorden, i Fremtiden ville falde bort, naar Jorden sælges. Det er Meningen med de 178 Kr., der nævnes i Forslaget under Nr. 68, det er det Beløb, hvortil man beregner Tabet i Hjemmeindtægterne, der vil følge af, at Jorden bliver solgt bort fra Embedet. I Vædringsforslaget under Nr. 355 er der Spørgsmaal om et Laan af Statskassen, men ikke om Andet end et Laan, som skal forrentes og tilbagebetales paa sædvanlig Maade. Meningen med dette Laan er at sætte Regjeringen i Stand til at paabegynde Opførelsen af en ny Herredsfogedbolig strax og navnlig at kunne paabegynde den, naar Forpagtningskontrakten om Jorden udløber. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om noget Tab for Statskassen eller om, at den skal give Noget til. Her er kun Spørgsmaal om at komme Embedet til Hjælp ved paa en, som det forekommer mig, uskylbig og for Statskassen ikke videre generende Maade at hbe et rentebærende Laan af 21,200 Kr. Derfor, da det er oplyst, at den nuværende Herredsfogedbolig er i meget daarlig Stand og rimeligvis ikke vil kunne staa længe, vil jeg tillade mig at anbefale til Thingets Velvillie, om man ikke vilde bringe dette ubehydelige Offer af Statskassen for at stasse en ny Herredsfogedbolig der paa Stedet. Hvad angaar Vædringsforslag under Nr. 74 om Skjæpleierster, da kan jeg være enig med den ærede Ordfører i, at der ikke behøves noget egentlig Vædringsforslag derom. Thi selve Finantsloven viser ikke Noget om den nærmere Anvendelse af Udgiftsposten, der beror paa Aftale. Smidertid vil jeg forbeholde mig at tale lidt nærmere med den ærede Ordfører angaaende Formuleringen af det, vi kunne blive enige om med Hensyn dertil. Altsaa, naar jeg kan antage, at jeg er enig med Finantsudvalget om Anvendelsen, vil jeg anse det for i og for sig tilstrækkeligt, men jeg kan dog ikke forlade denne Sag uden at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at denne Foranstaltning dog i langt større